

nemlig under den Forudsætning, at Thinget ved § 42 vil lade den Betingelse falde bort, som er knyttet til den der omhandlede Dispensationsret, de Ord nemlig: „naar sammes Niemed paa anden Maade kan opnaaes.“ Den Garanti for, at Dispensationsretten ikke vil blive misbrugt, som ligger deri, har kun lidt at betyde, og Udvalget har derfor foreslaaet at lade disse Ord falde bort, og lade Reglen staae som en almindelig Dispensationsret. Der ved vil da denne og andre Bestemmelser kunne undværes. § 11 bliver saaledes derefter oversflødig.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, blev Udvalgets Forslag: at § 11 udgaaer eenstemmigt vedtaget med 32 Stemmer.

Derefter fattes Udvalgets Endringsforslag til § 12 i Forbindelse med selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Den her foreslaaede Redactionsforandring er nærmest foranlediget ved en Pitring af den høitærede Justitsminister under foregaaende Forhandling, hvor han, da Bestemmelsen om de 6 Lommers Kam over et hvilket som helst Tag fra flere Sider mødte Indvending og Betænkelse, gjorde opmærksom paa, at Niemedet vilde kunne naaes, saafremt der kom et almindeligt Forbud mod at lægge Træværk ind i selve Gavlen. At udstede et saadant almindeligt Forbud, har Udvalget ikke kunnet ansee for hensigtsmæssigt, men det har troet at burde foreslaae, at Kammen kun indtræder, hvor paa den Maade Lommeret indlægges i selve Gavlen. Det vil maaffee være faldet i Minde, at her kun tales om Bjælker, Muurlægter og andet Træværk, men at her er udeladt Dragere. Det er begrundet deri, at Dragernes Indlægning i Gavlen vel i de fleste Tilfælde vil være aldeles uundgaaelig; men den er ogsaa saa langt fjernet fra selve Tagrygningen, at der for dens Skyld ikke behøves nogen Kam. Derimod bliver den anden Regel naturligtvis at vedligeholde, at, hvor man lægger Dragere ind i Brandgavlen, tør den ikke gaae heelt igjennem, men det skal være mindst en halv Steen udenfor

samme. Med denne Undtagelse vil det sees, at det Øvrige er en ligefrem Gjentagelse, kun at Bestemmelserne ere lidt anderledes ordnede. Den vedtagne Tilføielse om Ombygning af brandsarlige Gavle skal Udvalget ikke røre ved. Derimod vil en Omredaction af Slutningsbestemmelsen angaaende Sidemure være nødvendig som en Følge af den Afstemning, der har fundet Sted med Hensyn til Bindingsværksbygninger. Selv affeet fra denne Afstemning er det uanstigtigt under Sidemure at indbefatte alle Idermure ud til en Mand's Grund, enten det er til Sidebygninger eller til Bagbygninger. Det er altsaa ikke correct, som der staaer i Paragraphen; men dernæst er det ogsaa af Minoriteten, fra hvem Forslaget udgik, erkjendt, at det at lægge Bindingsværk umiddelbart ud i Skjallet til Nabogrunden frembyder mange Betænklichkeiten, ikke saa meget med Hensyn til selve Stolperne, som med Hensyn til den mindre Forbindelse, der finder Sted mellem Muren og Taget, og den større Lethed, der ikke kan undgaaes, for at Ilden kan forplante sig fra den ene Bygning til den anden. Det er altsaa Resultatet af yderligere Forhandlinger og Overenskomst, at Ketten til at bruge Bindingsværk, hvor Muren vender ud mod anden Mand's Grund, er indskrænket til det Tilfælde, at Muren er fjernet mindst 5 Alen fra Naboens Grund. Derved vil altsaa være forbeholdt at bruge Grundmure med Hensyn til Alt, hvad der i egentlig Forstand opføres nærmere ved Naboens Grund, og uagtet det er en Hindring for de blotte Sidebygninger, der vende lige ud dertil, er Hindringen dog ikke større, end at man, naar den afveies med den mindre Brandsfare, som derved fremkommer, har troet at kunne gaae ind derpaa fra alle Sider. Forslaget gaaer altsaa ud paa, at foruden den almindelige Regel, der gælder om Gavlen og den ydre Muur, der vender ud mod Naboens Grund, skal det ogsaa være en Regel, at enhver anden Muur, der vender ud mod anden Mand's Grund, skal ved alle nye Bygninger være Grundmure, naar den ikke er fjernet mindst 5 Alen fra Naboens Grund, hvilket ved nye Bygninger vil udgjøre et Mellemrum af i det Hele 10 Alen, men naturligtvis, hvor der allerede staaer en ældre Byg-